

NOVÝ IKAROS

E. F. BURIANOVI

1929

Jsmo jiní lidé válka nás křtila znova
dala ti nové zvůnější jméno
jsi básník Smrti vrhač nádherných min
už mizí válečná loď jako na moři západ slunce
jsi Neznámý vojin vsude tě znají
kam jenom vkročíš vítá tě Praha vítá tě Berlín vítá tě Paříž
vyslanci ministři k nohám ti kladou věnce ty vavřínové věnce
ale běda když někde na vsi pak starosta zeptá se po tvém domovském listě
kde rovněž strašně řádila děla
škrtal jsi léta tys zapřel ženu kam poděly se tvoje dvě malé děti?
srdcový spodek kulový svršek
válka ta umí čarovat
hledte jak rychle zmizí váš snubní prstýnek

A nenajde voják na světě milenku
jež by se za noc nemohla proměnit v bohyni války
oděná v krvavé brnění ze samých polibků
těch malých a zarudlých kroužků
sladce unavena válkou
zlehka zívající jako jicen polního děla
svlečena ráno u zrcadla
tak dlouho se na sebe dívá sestra od Červeného kříže

Slyš eroplán padá na hřbitov
a vojenská hudba vrací se zpátky
do tanečního sálu kde mladí důstojníci vyletěli stropem znova do oblak
pro tenhle případ už dostali předem svoje železné kříže

Jdeš kolem bývalých škol teď vojenských nemocnic
těch strašných zasobáren smrti
kde do hlavy raněný učitel vyvolává žáky
a lékař aby ho utišil mu špatně odpovídá
nemůže si vzpomenout jak skončila třetí punská válka
umí sice dobře číst a počítat
ale neumí nazpaměť básně od Jaroslava Vrchlického:
Vřel cirkus jako váza přeplněná
a do arény tiše vešla žena
za každou ruku jedno dítě vedla
tam v poli co hlína stříká jako černá voda v které se brodí koně
kde nájemníci z pátého patra se stěhují do sklepů
kolem mihnoucí se duše jejich domovníka jež letí do nebe s lopatou
mezi uhlím květákem červenou řipou a zpívajícími brambory

a znova
mých min
moři západ slunce
znají
raha vítá tě Berlín vítá tě Paříž
kladou věnce ty vavřínové věnce
jak starosta zeptá se po tvém domovském listě
kam poděly se tvoje dvě malé děti?

hubní prstýnek

lenku
oměnit v bohyni války
ných polibků
užku

úho děla

estra od Červeného kříže

átky
í důstojníci vylétěli stropem znova do oblak
předem svoje železné kříže

ď vojenských nemocnic

irti
yvolává žáky
ně odpovídá
skončila třetí punská válka

od Jaroslava Vrchlického:
ěná

edla
to černá voda v které se brodí koně
a se stěhují do sklepů
ch domovníka jež letí do nebe s lopatou
nou řípou a zpívajícími brambory

Ty prcháš promáčen v železném líjaku olova
tou nejhroznější řeží ve světové válce
tam co houkají nejještější děla ty sovy od Verdunu
kde žíví leží
kde mrtví stojí
kde stojí mrtví Francouzové
kde stojí mrtví Němci

Voják troubí
ale nikdo z mrtvých neposlouchá
na jeho alarm ani jeden muž se nepohne a z řady nevykročí
aby si nasadil bodák k útoku

Všichni mrtví hledí do prázdna
a všichni mlčí

Ty jediný živý svědek celé této nesmírné tragédie
proč jsi se raději nezabil
proč jsi nehodil bohu zpátky do tváře jeho hlínu
tak jako sluha jenž nečeká výpověď ale dává jí sám
jako to udělali jiní
jako to dovedou ta nejtěžší děla u Verdunu

Máš umřít jako voják anebo jako koktavý starček
raněný dvakrát
podruhé mozkovou mrtvicí
na všechno hlavou komicky kývaje v tomto dvacátém století
slepější ještě než dřív
plívaje po zemi v níž budeš sám za chvíli spát

Hrobový klid hroznější ještě nežli když zuřila válka
to ticho v noci v listopadu bombardované jenom tlukotem tvého zoufalého srdce
Jsi bubeník který náhle zešlel a bubnuje do tmy a prázdna
chce si to vyřídít s bohem který z něj udělal toho blázna
bubnuje bubeník bubnuje k útoku do tmy a prázdna
kam všichni mrtví se dívají kupředu do tmy a prázdna

Bubnuje bubeník bubnuje do tmy a prázdna
tu náhle zakopneš
jenom taková maličkost
k ostatní hromadě ještě jedno zrnko písku
tak umírá v poli voják s očima do tmy a prázdna

Tak usíná v noci tulák na lavičce v parku
Tak odchází Chaplin
s očima do tmy a prázdna

Tak umírá na prknech herečka mladá a krásná
jako byla Jarmila Horáková

Tak zhasne lampa do tmy a prázdna

Tak zhasne láska do tmy a prázdna

Tak umřel tvůj otec umře tvá matka tvoji kamarádi
Karel Teige až vyhasne jeho lulka
Karel Konrád až věřitelé obrátí jeho prázdné kapsy
zas do tmy a prázdna

Tak umře vám neznámý inženýr z Toužetína
jako diplomat v Rusku

Tak umřeme všichni

Tak umře Edison tak umře slavný Marconi
a jeho rádio z tmy a prázdna bude ho provázet do tmy a prázdna